

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Враца, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калин Тр. Тодоров

при участието на секретаря Виолета Цв. Вълкова
като разгледа докладваното от Калин Тр. Тодоров Гражданско дело №
20221400100549 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по предявен иск от възложител по договор за изработка срещу изпълнител за връщане на платеното на отпаднало основание, поради извън съдебно едностранно разваляне на договора, в резултат на неизпълнение на задълженията по него, с правно основание чл.55, ал.1, предл. трето във вр. с чл.87, ал.2 и чл.88, във вр. с чл.262, ал.2 ЗЗД.

В исковата молба и в молба-уточнение от 10.01.2023г. ищецът К. И. Х., ЕГН ***** от гр.Мездра, чрез пълномощник М. П. Х. от гр.Мездра твърди, че е собственик на недвижим имот: ПИ с идентификатор 12259.1008.328, находящ се в гр.Враца по КККР, одобрени със Заповед РД-18-43/16.09.2005 год. на Изп. директор на АК, с адрес: *** с площ 2849 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за друг вид производствен, складов обект, стар идентификатор: 12259.1008.116, номер по предходен план: 66, квартал 10, парцел 12, при съсед: имот № 12259.1008.329, имот № 12259.1008.115, имот № 12259.1008.112 и имот № 12259.1008.327, по силата на нот. акт № 64, том трети, рег. № 5537, дело № 329/2021 год. на нотариус С. Б. с рег. № *** НК и район на действие РС гр.Враца. Поддържа, че на 25.02.2022 год. е сключил с ответното дружество "Стройком-55" ЕООД, ЕИК ***, гр. Мездра, договор за извършване на СМР на обект „Направа на жилищна сграда на груб строеж“ с приложена количествена сметка. Посочва, че общата стойност на договорените работи възлиза на 102 411.32 лв., че е уговорено в 3-дневен срок от подписване на договора да заплати на изпълнителя - ответното

дружество, авансово сумата 40 000 лв., а останалата част от възнаграждението да се изплати на две междинни плащания и едно при окончателно завършване на работата и че срокът за изпълнение на уговорените СМР е бил 4 месеца от датата на даване на строителна линия. Изтъква, че в уговорения срок е превел на ответника по посочената в договора банкова сметка сумата 40 000 лв., че през месец април 2022 год. е била дадена строителна линия, че е осигурил ел. захранване и вода на обекта и че за периода от 02.03.2022 г. до 13.10.2022 год. след обаждания от управителя на дружеството, е превел общо сумата 44 200 евро или 86 447.67 лв. Твърди, че сградата е следвало да бъде завършена през м.септември 2022 год., а същата е на етап първа плоча, която е била отлята на 04.11.2022 год., и че до подаване на исковата молба ответника не е извършвал никакви СМР и не е изпълнил договореното. Поддържа, че на 07.11.2022 год. по имейл получил от дъщерята на управителя на ответното дружество нова количествена сметка за сумата 56 574 лв., която е значително завишена в сравнение с първоначалната - в размер 34 095 лв. В проведеният същия ден телефонен разговор с управителя на ответното дружество Н. Х., същият му заявил, че прекратява работа на обекта, тъй като изпратените от него (ищеца) пари покриват разходите до първата плоча, понеже цените на материалите са се вдигнали много, и че се отказва от договора без да уточни причините. Посочва, че са правили опити за доброволно уреждане на отношенията си, като ответника му възстановил част от преведената сума в размер 50 000 лв., а по отношение на преведената сума в размер 86 447.67 лв. с малки изключения от 2000 - 3000 лв., отговорът на управителя бил, че е изразходвана до момента. Счита, че с отговора на управителя на ответното дружество, че се отказва от договора, за него е възникнало правото да развали договора и да иска връщане на преведената и получената на отпаднало основание сума от 50 000 лв. Моли съда да осъди ответното дружество да му върне получената на отпаднало основание - развален договор, сума от 50 000 лв., и да му присъди направените по делото разноски.

Ответникът "Стройком-55" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представляван от управителя Н. Х. Н., в писмения отговор по делото в срока по чл.131 от ГПК, оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Не оспорва обстоятелството, че на 25.02.2022 г. с ищеца са сключили договор за извършване на СМР на обект „направа на жилищна сграда на груб строеж" - на описаното в исковата молба място с приложена към него КСС, в която подробно са описани количеството СМР и тяхната стойност, възлизаща на 102 411,32 лева, както и че съгласно договора, на три пъти му били преведени авансово суми в общ размер 39 019 лева. Твърди, че през м. април 2022 г. била дадена строителна линия и започнало строителството на обекта, но поради неблагоприятни климатични условия - продължителни и силни валежи, при изкопаване на основите и направата на арматурата се получило свличане на изкопите, което наложило извършване на тези работи отново, за което било необходимо както време, така и допълнително труд, като разходите за тези работи били поети от дружеството,

като изпълнител. Поддържа също, че поради голямата денивелация на терена се наложило извършването на по-голямо количество изкопни работи, извозване на земни маси, обратно засипване и бетонови работи, през което време цените на строителните материали, на горивата и на труда се повишили многократно, което наложило индексация на цените, заложен в КСС при сключване на договора, за което ищецът бил информиран устно и той дал съгласие строителството да продължи и за заплащане на разликата в цените. Посочва, че за извършеното строителство и приемане на работата ищецът извършил частични плащания, както следва: на 17.05.2022г. - 9755 лева; на 02.06.2022г. - 9755 лева и на 06.07.2022 г. - 5 000 лева. Изтъква, че тази втора КСС възлиза на 62 231 лева и включва етапа на строителството от основите до първа плоча, която сума включва стойността на СМР - 56 574 лева, и печалбата на дружеството (в която влизат превоз на строителни материали, поддържане на машините за работа и техническо ръководство на обекта и др.), която е 10% върху тази сума, т.е. 5 657 лева. Твърди, че след направата на първа плоча на обекта, ищецът устно му заявил, че при цените по втората КСС не желае да продължава да работи. Поддържа, че дружеството не се е отказало от договора, че е могло да извърши работата в срок и по уговорения начин и че иска да продължи строителството, но ищецът-възложител не желае да продължи строителството и да му заплаща извършеното по новите актуализирани цени, съобразно инфлацията в страната и че това е причината до момента строежът да не е завършен. Твърди, че ищецът никога не е заявявал, че разваля договора, че не му е изпращал писмено предупреждение за развалянето му и че не му е даван и срок за изпълнението му, съгласно чл.87, ал.1 ЗЗД. Посочва също, че ищецът устно му е възложил изпълнението на строителни работи на обект „хале за ремонт на автомобили“, намиращ се на същата площадка, чиято стойност по КСС възлизала на 19 052,53 лева, приета от ищеца, за която на 09.06.2022 г. ищецът авансово му превел сумата 13 657 лева, както и че е съдействал на ищеца за извършване на други дейности на строителната площадка, касаещи и двата обекта, поради което преведените суми касаят и двата обекта, а не само къщата, както е посочено в исковата молба. Изтъква, че извършените от него СМР на двата обекта - „жилищна сграда“ и „хале“, са приети и заплатени в посочения в исковата молба размер - 86 477 лева, поради което няма претенции за заплащане на други суми. Твърди, че е изправна страна по договора, че не се е отказал от изпълнението му, но възложителят ищец неоснователно се отказва от него и не желае да работят при нови по-високи цени, поради което не дължи нито обезщетение, нито връщане на някаква „неоснователно“ преведена сума. Моли съда да отхвърли предявения иск, като неоснователен и недоказан, като му присъди направените по делото разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза, намери за установено от фактическа и правна страна,

следното:

Установи се и не е спорно между страните, че на 25.02.2022 год. К. И. Х. от гр.Мездра, в качеството на възложител, е сключил с ответното дружество "Стройком-55" ЕООД, гр. Мездра, представлявано от управителя Н. Х. Н., в качеството на изпълнител, договор за изработка (строителство), по силата на който изпълнителят се задължил да извърши СМР на обект „Направа на жилищна сграда на груб строеж“ в недвижим имот на възложителя, находящ се в *** (чл.1 от договора). Съгласно чл.2 от договора възложените СМР са съгласно количествено стойностна сметка (КСС) и са на обща стойност 102 411.32 лв. (чл.3). В чл.4 е уговорено разплащането на извършените строително-монтажни работи: в 3-дневен срок от подписване на договора възложителят да заплати на изпълнителя сумата 40 000 лв., а останалата част от възнаграждението да се изплати на две междинни плащания и едно окончателно плащане. Според чл.7 срокът за изпълнение на договора е 4 месеца от датата на даване на строителна линия. В чл.6 страните са уговорили при възникване на необходимост от изменение или допълнение на предмета на договора, възложителят и изпълнителят уточняват количествата, стойността и срока за изпълнение на допълнителните работи в отделно споразумение към договора. Съгласно чл.7.1 при наличие на метеорологични условия, неблагоприятни за осъществяване на договорените СМР (дъждове, ниски температури, и др.) изпълнителят съгласувано с възложителя може да реализира промяна в сроковете за изпълнение, като се съобразява с технологичните изисквания за договорените СМР. В чл.16 страните са уговорили договорените СМР да се считат завършени след изпълнението на предвидените в чл.2 работи. В заключителните разпоредби е договорено информацията между страните да бъде разменяна в писмена форма и условията на договора да бъдат изменяни или допълвани само с писмено споразумение между страните.

Към договора е приложена предвидената в чл.2 от него количествено стойностна сметка (КСС) на обект еднофамилна жилищна сграда, в която в 52 позиции са описани договорените СМР и тяхната стойност, възлизаща общо на 102 411.32 лв.

Установи се също, от приложената на л.9-10 по делото справка за извършени парични преводи на „Коммерзбанк“, че в периода от 02.03.2022 г. до 13.10.2022 год. ищецът е превел по сметка на Н. Х. Н. общо сумата 44 200

евро или 86 447.67 лв., част от която сума в общ размер 20 000 евро или 39 019 лева е преведена авансово на три пъти в началото на месец март 2022г.

С исковата молба ищецът е направил признание на факта, че ответникът му е възстановил част от преведената сума в размер 50 000 лева.

Установи се също, както от съвпадащите твърдения на страните, така и от събраните гласни доказателства и от заключението на вещото лице по изпълнената съдебно-техническа експертиза, че сградата е изградена на етап първа плоча, която е отлята на 04.11.2022 год. и че до подаване на исковата молба, респ. отговора на същата, ответника не е извършвал други СМР по договора.

Изложените до тук обстоятелства са безспорни, поради което, основание чл.146, ал.1, т. 4 от ГПК, с определението по чл.140 ГПК съдът ги е обявил на страните за такива и за ненуждаещи се от доказване.

По делото с исковата молба и с молба на ответника от 14.03.2023г. е приложена и КСС за обект „еднофамилна жилищна сграда” с възложител К. И. Х., изготвена от Н. Х., в която са отразени 20 позиции СМР, касаещи изграждане на сградата до първа плоча, на обща стойност 56574, 00 лв., в която сума не е включена печалбата на изпълнителя от 10% в размер 5657 лв.

С отговора на исковата молба е приложена и КСС за обект „хале за ремонт на автомобили, монтаж, демонтаж и баланс на гуми” с възложител К. И. Х., изготвена от Н. Х., в която са отразени 10 позиции СМР на обща стойност 19 052, 53 лв.

По делото е приложена и справка изх. №62/07.04.2023г., издадена от НИМХ, филиал Плевен, ХМО-Враца, за месечните суми на валежите и броя на дните с превалявания в периода 01.04.2022г. – 30.09.2022г. в района на гр.Враца.

Представените от ответната страна в съдебното заседание разпечатки от интернет сайтове, касаещи цените на арматура и бетон, както и цените на строителни работи, груб стоеж през 2022г. за гр.София, на строителни дружества, справочник за цените за строителството и коментари на повишаването на цените на строителните материали в интернет, не следва да бъдат ценени като доказателства, тъй като нямат характеристиките на писмени такива.

За установяване на извършените строителни дейности на обекта са събрани гласни доказателствени средства чрез разпита на две групи свидетели – доведеният от ищец а М. К. К. – негов близък приятел, и ангажираните от ответната страна И. С. Н. и С. И. Н. – работници в ответното

дружество, които са работили на строежа.

Свидетелят М. К. К. твърди, че има непосредствени възприятия от строителството на къщата, тъй като живее в близост до обекта и е минавал покрай него всеки ден. Според показанията му строителната бригада започнала да работи в началото на месец април 2022г.; свидетелят виждал, че има работници, но нямало работна дейност. Около два месеца след началото на строежа, ищецът се оплакал на свидетеля, че управителят на строителната фирма му искал повече пари и не действа по строежа. Свидетелят твърди, че е присъствал на случаи, при които ищецът два пъти е давал пари на управителя на строителното дружество за започване строителството на халето - първият път 3000 лева, втория път още 2-3 000 лева, и знае, че фирмата е направила бетонови стъпки в имота за строежа на халето и същото почти е завършено. В разговори със свидетеля ищецът му казал, че с управителя на ответното дружество се били разбрали още преди да започне строежа да му преведе огромна сума пари, за да започне да купува материалите докато са евтини, а след това управителят му обяснил, че цените на материалите се били вдигнали и че са изчезнали и вече ги няма. Ищецът казал също по телефона от Германия на свидетеля, че управителят му искал още 15 000 лева, но се притеснявал, че нищо не прави и че му е дал много пари за една плоча, а последния път искал още 20 000 лева. Свидетелят твърди, че къщата е построена само до плоча и че сега на строежа работи друго дружество.

Показанията на този свидетел следва да бъдат ценени като непосредствени, обективни, логични и непротиворечиви, само относно факта на работата на строителната бригада на обекта, етапа до който е стигнало строителството и заплащането на строителството на халето, като в останалата част показанията на свидетеля са опосредени от казаното му от ищеца, който препредавал разговорите си с управителя на ответното дружество.

От разпита на свидетеля И. С. Н. се установи, че е работил заедно с още 3-4 човека на строежа в имота на ищеца К. Х. миналата година от месец май-юни – правили му къща върху гола поляна. Според свидетеля отначало времето било добро, но имало и много дъждовни дни. Денивелацията на терена била голяма и трябвало да се копаят по-дълбоки основи; била положена арматурата долу и изкопа се напълнил с вода от валежите, което наложило изтегляне на водата, демонтиране на положената арматура и изваждане на калта. Свидетелят твърди, че за да се излезе на кота нула са

правили обратен насип, защото основата, стъпките вътре и фундаментите били на ниско ниво. Това наложило ползване на повече материали, и кофраж двустранен, и арматурата. Според свидетеля собственикът К. Х. нищо не е контролирал, имало строителен надзор, който най-редовно присъствал на всяка извършена строителна операция от тях. Свидетелят твърди също, че е имало промяна в изпълнението на ВиК инсталацията за къщата по желание на ищеца, която изпълнили съобразно неговото желание, че също по искане на ищеца са правили топлоизолация на терасата (плочата на кота нула, която са излели), че са доставили и монтирали армировъчна мрежа Ф8, че са правили кофраж и наливали бетон Б20 с бетонпомпа и че правили битумна обмаска на основи. Обектът бил завършен до кота нула през есента. От показанията на свидетеля се установи, че са работили и на халето в имота по искане на ищеца - построили го по същия начин, както направили и къщата; и там имало денивелация, което наложило използване на повече материали и за кофраж, и за бетон.

В показанията си свидетелят С. И. Н. твърди, че е работил на строеж на К. Х. през 2022г. - юни месец, за около 4-5 месеца; на обекта работили 4-5 човека. Според свидетеля валил дъжд, който причинил свличане на изкопите; водата напълнила фундаментите догоре, което наложило да направят отводняване и изваждане на арматурата, за да я изчистят. Направили обратен насип заради денивелацията, наложило се да се използва повече количество материали от заложеното. Свидетелят твърди, че цените тогава били наполовината на сегашните по-ниски; когато започнали строежа желязото било два лева и нещо, после станало четири лева. Свидетелят установи също, че са правили ВиК инсталация на къщата, като в изхода на мръсната вода имало промяна по желание на възложителя, че са правили битумна обмаска на основи, топлоизолация на тераса, армировка със заваръчна мрежа Ф8, кофраж и са полагали бетон клас Б20 с бетонпомпа. Според свидетеля идвал постоянно строителен надзор и измервал всичко.

Съдът кредитира показанията на двамата свидетели като обективни, преки, непосредствени и непротиворечиви, при което следва да бъдат ценени при постановяването на решението, само доколкото установяват относими към предмета на делото обстоятелства и доколкото са в синхрон със събраните по делото писмени доказателства.

За установяване на извършените в имота на ищеца-възложител СМР по построяването на жилищната сграда и халето и тяхната стойност, на цените на материалите и труда и тяхната промяна в периода на строителството по

делото е допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза, заключението по която се възприема от настоящата инстанция като обективно, компетентно и професионално. От заключението се установява, че с протокол № 2 е удостоверено даването на строителна линия на 11.05.2022г. Според вещото лице изпълнението на бетоновите работи в основи е „скрит вид“ СМР, поради което същото не може да се установи с оглед на място и замервания, а следва да се установи със съответни документи, но на вещото лице не са представени акт обр.5 за уточняване и съгласуване на строителния терен с одобрения инвестиционен проект и даване на основен репер на строежа; акт обр.6 за приемане на земната основа и действителните коти на извършените изкопни работи; актове обр.7 за приемане на извършените строителни и монтажни работи по нива и елементи на строителната конструкция; актове обр.12 за установяване на всички видове строителни и монтажни работи, подлежащи на закрИ.е, удостоверяващи, че са постигнати изискванията на проекта. Поради това в заключението е прието, че количеството на вложения бетон в основите на жилищната сграда е съгласно посоченото в Количествената сметка, изготвена на база представения проект по част Конструктивна, а качеството на същия съответства на декларираните в Декларация за характеристиките на строителния продукт. Според заключението стойността на бетоновите работи в срока на договора за строеж от м. април до м. септември 2022г. средно е както следва: по КСС/договора – 11339, 33 лв.; по справочник на цените в строителството – 9558, 56 лв. От заключението се установява също, че денивелацията на терена е отразена в проект Вертикална планировка, на база одобрения проект по част Конструкции е изготвена количествена сметка, поради което не би следвало денивелацията на терена да застрашава по какъвто и да било начин изпълнението на СМР, ако кофража, остойностен в КСС е изпълнен. При навременно осигуряване на необходимите работници, материали и механизация, според вещото лице е напълно възможно изпълнението на договорените СМР да се извърши за 4 месеца, при благоприятни атмосферните условия. ВиК инсталацията на жилищната сграда е изградена съгласно одобрения проект по част ВиК с известни отклонения, посочени подробно в заключението. За да отговори на въпроса има ли разлика в цената на бетона и арматурата към м. април 2022г. и към м.септември 2022г. вещото лице е използвало Справочник за цените в строителството на издателство СЕК, където са публикувани средни цени на СМР, труд, материали и механизация. Съгласно същия средната цена на Бетон В20 (С16/20) - материал към м. април е била 111,72 лв/куб.м., а към м. септември е била 118,56 лв/куб.м.; средната цена на Стомана бет. фб. - 12 мм тип А3 - материал към м. април е била 2,81 лв/кг., а към м. септември е била 2,20 лв/кг.; средната цена на Стомана профилна - материал към м. април е била 3,85 лв/кг., а към м. септември е била 3,30 лв/кг. Според заключението цените на СМР, в т.ч. за материали, труд и механизация се договарят свободно; няма упълномощена държавна или обществена институция в България, която да определя цени

или разходни норми за строителството, още по - малко като задължителни. Тъй като на вещото лице не са предоставени надлежно заверени актове и протоколи, които се съставят по време на строителството и с които се удостоверява действително изпълненото количество на „скрит вид“ СМР, същото е приело, че стойността на извършените СМР на обект „жилищна сграда“ е съгласно КСС/договора и същите възлизат на 34096, 08 лв., а съгласно Справочник за цените в строителството стойността на същите би следвало да е 34948, 86 лв. без печалбата. Пак по същата причина /непредставяне на надлежно заверени документи /актове обр.7, подписани от всички участници в строителния процес/, вещото лице не може да даде категоричен отговор дали са изпълнени кофражни работи в основи. Според заключението стойността на извършените СМР на обект „хале за ремонт на автомобили“ съгласно КСС възлиза на 19052, 53 лв., а съгласно Справочник за цените в строителството стойността на същите би следвало да е 11788, 75 лв. без печалбата. Разликата в общата сума, според вещото лице, се дължи предимно на включените количества кофраж, армировка и бетон в рандбалки, които не са изпълнени от ответника. Стойността на извършените СМР на обект „Направа на жилищна сграда на груб строеж с местонахождение: УПИ Х-328, кв.7, Хранително - вкусова зона, гр. Враца“, съгласно КСС възлиза на 62241, 80 лв., а съгласно Справочник за цените в строителството стойността на същите би следвало да е 42984, 34 лв. без печалбата. Разликата в общата сума, според вещото лице, се дължи предимно на включените количества армировка на колоните, които не са изпълнени от ответника, както и на дублираните количества армировка на настилната, а също така и на някои завишени цени на СМР. Разликата в общата сума на СМР /експертиза/ между таблиците по задача 9 и задача 7 за жилищната сграда се дължи на завишени количества на СМР, спрямо основната КС към проекта. И за двата обекта на вещото лице не са предоставени надлежно заверени документи /актове обр.7 и актове обр.12, подписани от всички участници в строителния процес/. В таблица по задача № 10 вещото лице е посочило движението на цените на СМР, включващи материали, труд, механизация и допълнителни разходи, съгласно Справочник на цените в строителството за периода април - ноември 2022г. От същата се установява, че цените на всички видове СМР плавно растат, с изключение цените на армировъчните работи, чиито пик е в края на м. март и впоследствие плавно намаляват.

В съдебното заседание вещото лице разясни, че се касае за изключително скрит вид строително-монтажни работи, които не могат да бъдат установени, ако не са съставени изискуемите документи по Наредба №3 за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, които имат доказателствено значение за извършването на съответните СМР. Такива документи не са предоставени на вещото лице, поради което същото е работило само по предоставената остойностена количествена сметка. Според

вещото лице свързването на обекта към канализационната мрежа по начина, по който е извършено, не е оскъпило обекта. Вещото лице заяви също, че не са му представени документи, от които да се удостовери, че изпълнителят е извършил повече СМР от предвидените с проекта.

Въз основа на изложеното, от правна страна съдът намира за обосновани следните изводи:

За да бъде уважен предявеният иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. трето, във връзка с чл.87 и чл.88, във вр. с чл.262, ал.2 ЗЗД ищецът следва да докаже безспорно: валидно възникнало облигационно отношение между страните по чл. 258 и сл. от ЗЗД; изпълнение на договорните задължения на ищеца точно и в срок - даване на нещо в рамките на изпълнение на договорните отношения (основно плащане на уговорената сума за възнаграждение на изпълнителя); неизпълнение на договорните задължения на ответника (виновно неизпълнение на договорните задължения на ответника в договорените срокове); едностранно разваляне на договора от възложителя поради виновното му неизпълнение от изпълнителя и невръщане на получената сума от неизправната страна. Ищецът следва да докаже и размера на претенцията си.

Не е необходимо възложителят да доказва, че е направил изрично изявление за разваляне на договора; счита се, че такова изявление е направено, когато възложителят заяви претенция за последиците от развалянето - връщане на даденото или обезщетение за вредите от неизпълнението.

С оглед направеното оспорване на иска в тежест на ответника е да докаже наличието на основание за получаване на даденото и задържане на същото, както и своите възражения, основното сред които е това по чл.266, ал.2 ЗЗД - да докаже обективното увеличение на отделните цени на материалите/труда, настъпило в процеса на изпълнение на поръчката и водещо до увеличение на размера на договореното възнаграждение, което от своя страна е в пряка връзка с неизпълнение на поръчката в договорения срок.

По делото се доказва и не е спорно, че между страните е възникнало валидно облигационно отношение, въз основа на договора за изработка (строителство) от 25.02.2022г., за който се прилагат разпоредбите на чл. 258 - 269 от ЗЗД. Установи се също и не се оспорва от ответната страна, че

ищецът-възложител е заплатил на изпълнителя сумата 86 447.67 лв., представляваща стойността на договорените СМР, част от която сума в общ размер 20 000 евро или 39 019 лева е преведена авансово на три пъти в началото на месец март 2022г., както и че впоследствие ответникът е възстановил на ищеца част от преведената сума в размер 50 000 лева.

Както е посочено и в решение № 279 от 12.02.2019 г. по т. д. № 2905/2017 г., ТК, II ТО на ВКС, договорът за строителство, като вид договор за изработка (чл. 258 - чл. 269 от ЗЗД), притежава основните правни белези на последния, но и допълнителни особености, налагащи и специфично проявление на задълженията на възложителя и изпълнителя - строител. Макар в действащото ни право да липсва легална дефиниция на договора за изпълнение на строеж, той е изрично регламентиран в чл. 157, ал. 1 ЗУТ и чл. 163, ал. 1 ЗУТ, а правната теория и съдебна практика го определят като възмезден, неформален, каузален, консенсуален, с продължително изпълнение, двустранен. Следователно, породените със сключването му задължения, които са генетично и функционално свързани, са и за двете страни.

Изпълнителят е длъжен да изпълни възложената му работа точно, качествено и в уговорения срок. При липса на договорка относно вида и качеството на материалите се приема, че изпълнителят следва да вложи такива от среден клас. Възложителят е длъжен да заплати възнаграждението за приетата работа и да окаже необходимото съдействие за изпълнение на задълженията на изпълнителя.

Установява се, че в договора от 25.02.2022 г. между страните е уговорен срок за изпълнение на договорните задължения на изпълнителя – 4 месеца от датата на даване на строителна линия (чл.7). От приложения към заключението протокол за открИ.е на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа се установява, че на 11.05.2022г. е определена строителната линия на строежа.

Първият спорен въпрос е дали за възложителя по делото е възникнало правото да развали договора от 25.02.2022 г. на посоченото от него основание - чл. 262, ал.2 ЗЗД, поради неизпълнение на договорените СМР в уговорения срок – до 11.09.2022г.

Правото на възложител да развали договора за изработка съгласно специалната норма на чл. 262, ал. 2 от ЗЗД възниква тогава, когато за

страните по сделката стане явно, че изпълнителят няма да може да изпълни в срок работата, т.е. при забавено изпълнение, или че няма да я изпълни по уговорения или надлежен начин, т.е. при некачествено изпълнение.

Преобразуващото право да се развали договора в хипотезите на чл. 87, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД се упражнява с едностранно волеизявление и при наличие на неизпълнение от страна на длъжника. В практиката на касационната инстанция се приема, че договорът за изработка може да бъде развален с исковата молба /така Решение № 37 от 22.03.2011 г. по гр. д. № 920/2009 г., IV г. о. на ВКС и Решение № 13 от 07.03.2012 г. по т. д. № 15/2010 г., II т. о. на ВКС /. Нещо повече, приема се, че в случаите когато се претендират последиците на разваляне или прекратяване на договора, индиректно в исковата молба се съдържа изявление за разваляне /получено с преписа на исковата молба/, макар и същото да не е изрично отправено от ищеца /така Решение № 203 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 116/2011 г., II т. о., ТК и Решение № 269 от 22.10.2018 г. по т. д. № 1980/2017 г., ТК на ВКС/.

В конкретния случай, доколкото ищецът като възложител се позовава на виновно неизпълнение на задълженията на изпълнителя по договора за СМР, касаещо сериозна забава във времево отношение, съдът приема, че същият е упражнил потестативното си право на едностранно разваляне на договора, предвидено в закона – чл. 262 от ЗЗД, чрез подаване на исковата молба, в която заявява, че за него е възникнало правото да развали договора и иска връщане на сумата 50000 лева от ответника на отпаднало основание – развален договор. Това едностранно писмено волеизявление на възложителя за разваляне на договора, отправено до изпълнителя, е доведено до знанието на последния с получаване на препис от исковата молба на 31.01.2023г. (видно от разписката на гърба на съобщението на л.26 по делото) и е породило валидно правно действие.

Установява се по делото, че от датата на определяне на строителната линия на строежа – 11.05.2022г., до датата на подаване на исковата молба (29.12.2022г.), съдържаща волеизявлението на възложителя до изпълнителя за разваляне на договора, връчена на 31.01.2023г., са изтекли повече от седем месеца, при уговорен и предвиден срок за изпълнение на възложените СМР в цялост – 4 месеца.

От заключението по изпълнената съдебно-техническа експертиза се установява, че към този момент са изпълнени СМР, описани в т.1.1. на КСС

за обект „еднофамилна жилищна сграда” – СМР земни работи, фундаменти и настилка в 18 пункта, т.е. жилищната сграда е на етап първа плоча. Описаните в т.1.1. на КСС на този обект СМР, за които не се спори, че са изпълнени на място, съгласно КСС/договора са на обща стойност 34096, 08 лв. (отговор на задача № 7 от заключението), която сума е изцяло заплатена от възложителя. Установява се обаче, че този обем на СМР, с оглед предмета на договора за СМР от 25.02.2022 г. и приложената към него КСС, представлява само малка част от цялостния обем на възложените СМР на изпълнителя, насочен към изграждане на жилищна сграда – не са изградени първия етаж и покрива – позиции от 19 до 52 в КСС.

Следователно, седем месеца след началото на изпълнение на договора, договорените СМР не са завършени, съгласно чл.16 от същия, а е изпълнена само част от договора, без неизпълнената част да може да се оцени като незначителна с оглед интереса на възложителя.

Относно доводите на изпълнителя – ответника, че забавата в изпълнението на възложените СМР се дължи на неблагоприятни климатични условия - продължителни и силни валежи, които причинили свличане на изкопите, което наложило отново изкопаване на основите и направата на арматура, за което било необходимо както време, така и допълнително труд, както и на голямата денивелация на терена, която наложила извършването на по-голямо количество изкопни работи, извозване на земни маси, обратно засипване и бетонови работи, същите не се доказаха по делото от ответника, чиято е доказателствената тежест.

На първо място, недоказани останаха твърденията на ответника като изпълнител, за наличие на обективни пречки, довели до забава в изпълнението на неговото задължение – валежи, които да са препятствали строежа. От приложената по делото справка от НИМХ, филиал Плевен, ХМО-Враца, се установява, че през месец май 2022г., когато е започнал строежа с изкопаване на основите, в района на гр.Враца е имало само 7 дни с валежи, като месечната сума на валежите е била 58,1 л/кв.м. Не се твърди и не се установява този брой дни с валежи и тази месечна сума на валежите да е извън обичайното за сезона, с което изпълнителят по договора за СМР би следвало да се е съобразил при сключване на договора, доколкото същият е професионалист, разполагащ със специални знания и необходимата професионална квалификация в областта на строителството и е обичайно и

нормално наличието на няколко дъждовни дни през пролетно-летния сезон. Т.е. не се установява да е налице непреодолима сила по смисъла на чл. 306 от ТЗ.

Наред с това, дори и да се приемат за достоверни показанията на двамата свидетели – работници на строежа, че е имало силни валежи, то съгласно клаузата на чл.7.1 от договора при наличие на метеорологични условия, неблагоприятни за осъществяване на договорените СМР (дъждове, ниски температури, и др.) изпълнителя съгласувано с възложителя може да реализира промяна в сроковете за изпълнение, като се съобразява с технологичните изисквания за договорените СМР, а в заключителните разпоредби е договорено информацията между страните да бъде разменяна в писмена форма и условията на договора да бъдат изменяни или допълвани само с писмено споразумение между страните. По делото не се твърди от изпълнителя, респ. не са представени необходимите писмени доказателства, с оглед твърдените продължителни и силни валежи по време на изпълнение на строежа, същият да е уведомил възложителя за евентуално забавяне на строежа или да е предложил на възложителя промяна в сроковете за изпълнение.

На следващо място, от заключението по изпълнената съдебно-техническа експертиза се установява, че денивелацията на терена е отразена в проект Вертикална планировка, че на база одобрения проект по част Конструкции е изготвена количествена сметка, поради което не би следвало денивелацията на терена да застрашава по какъвто и да било начин изпълнението на СМР, ако кофража остойностен в КСС е изпълнен. Следователно, денивелацията на терена, върху който е следвало да бъде изградена жилищната сграда, е била известна на ответника-изпълнител още при сключването на договора за изработка и същият е заложил в КСС съответното количество изкопни работи, извозване на земни маси, обратно засипване и бетонови работи, респ. е преценил, че същите могат да бъдат изпълнени в договорения срок, поради което и довода му за забавяне на строителството поради денивелацията на терена е неоснователен.

Дори и да се приеме, че денивелацията на терена е наложила извършването на по-голям обем СМР, което е довело до забавяне на строежа, не се твърди и не се установява по делото, че изпълнителят е уведомил възложителя, че предвидения първоначално четиримесечен срок за изпълнение

на договора не може да бъде спазен. Наред с това в чл.6 от договора страните са уговорили при възникване на необходимост от изменение или допълнение на предмета на договора, възложителят и изпълнителят да уточнят количествата, стойността и срока за изпълнение на допълнителните работи в отделно споразумение към договора. Такова споразумение не е представено по делото, а и не се твърди да е сключвано, който факт е отделно основание да се приеме, че довода на изпълнителя за забавяне на строителството поради денивелацията на терена е неоснователен.

В обобщение на изложеното до тук, не се доказва по делото, че са били налице обективни пречки за изпълнение на договора в уговорения срок – неблагоприятни метеорологични условия - продължителни и силни валежи, които да са пречили строежа, и възникнала необходимост от допълнителни СМР, без които е било невъзможно да продължи строителството.

Неоснователен е и основният довод на ответника-изпълнител, че неизпълнението на строежа е по вина на възложителя, който не се е съгласил да му изплати по-високо възнаграждение, съгласно допълнително изготвената количествена сметка, с оглед повишаване цените на строителните материали по време на строителството и позоваването на чл.266, ал.2 ЗЗД.

Поначало е допустимо възнаграждението по договора да бъде изменено, ако през време на изпълнението на договора бъде изменена цената на отделните услуги, предмет на договора, макар и да е било уговорено възнаграждението изцяло /чл. 266, ал. 2 от ЗЗД/. При такива случаи изпълнителят е длъжен да посочи причините за това изменение на възнаграждението, както и конкретно да ги обоснове, респективно, да докаже обективното изменение на отделните цени, за да има възможност да бъде договорено и изменение на определеното възнаграждение по договора. В настоящия случай, по делото такива данни не са посочени, респективно, не са посочени каквито и да е доказателства в тази насока по делото.

На първо място, недоказани останаха твърденията на ответника като изпълнител, за повишаване цените на строителните материали по време на строителството, което да е довело до невъзможност за изпълнение на договора. От страна на строителя не бяха представени никакви писмени доказателства, от които да се установят цените, на които същият е закупувал строителните материали (бетон, желязо, дървен материал за кофраж и др.),

необходими за изпълнение на СМР, описани в т.1.1. на КСС за обект „еднофамилна жилищна сграда“. Представена е единствено в съдебното заседание касова бележка от 10.05.2022г. за закупени греди и кофраж, която не установява, че същите са закупени именно от ответника, нито пък, че тези материали са били предназначени за обекта на възложителя по делото.

Наред с това, от заключението по изпълнената съдебно-техническа експертиза се установява, че стойността на бетоновите работи на обект „еднофамилна жилищна сграда“ в срока на договора за строеж от м. април до м. септември 2022г. средно за страната е по-ниска от посочената в КСС/договора (по КСС/договора е 11339, 33 лв., а по справочник на цените в строителството – 9558, 56 лв.), че в периода от м. април 2022г. до м.септември 2022г. има незначително увеличение на средната цена на Бетон В20 (С16/20) - материал (към м. април е била 111,72 лв/куб.м., а към м. септември е била 118,56 лв/куб.м.), а средната цена другия основен материал, необходим за строежа – стомана, дори е намаляла в посочения период (средната цена на Стомана бет. фб. - 12 мм тип А3 – материал, към м. април е била 2,81 лв/кг., а към м. септември е била 2,20 лв/кг.; средната цена на Стомана профилна – материал, към м. април е била 3,85 лв/кг., а към м. септември е била 3,30 лв/кг.).

На следващо място, по делото не се твърди от изпълнителя, респ. не са представени необходимите писмени доказателства, съгласно заключителните разпоредби на договора, в неговия срок – до 11.09.2022г., изпълнителят да е уведомил възложителя за твърдяното повишаване цените на строителните материали по време на строителството и да е поискал съответно изплащане на по-високо възнаграждение. Твърдения за направено искане от изпълнителя за заплащане на по-високо възнаграждение има близо два месеца след изтичане срока на договора – след излизането на първата плоча на 04.11.2022 год., когато изпълнителят е изпратил на възложителя нова КСС за сумата 56 574 лв., касаеща вече изпълнените СМР.

Ирелевантно за настоящия спор е твърдяното от ответника обстоятелство, че по време на строителството на процесната жилищна сграда, по устно възлагане от ищеца е изпълнил строителни работи на обект „хале за ремонт на автомобили“, намиращ се на същата площадка, както и че е съдействал на ищеца за извършване на други дейности на строителната площадка, касаещи и двата обекта. Ответникът-строител разполага с

необходимите специални знания и опитност, при съобразяване на производствения капацитет, с който разполага, е определил какъв конкретен период от време му е необходим за изпълнение на строителството на жилищната сграда и с оглед това е поел правното задължение за извършване на строителството в рамките на точно този срок. Обстоятелството, че в срока на договора за строеж на жилищната сграда ответника-изпълнител е поел изпълнението на СМР и на други обекти на възложителя, не може да го освободи от отговорност за забавеното изпълнение на СМР, поети с договора от 25.02.2022г.

По изложените съображения съдът намира, че изпълнителят-строител по договора от 25.02.2022г. не е изпълнил възложената работа в срок по причина, за която отговаря, и е неизправна страна, поради което за възложителя е възникнало потестативното право едностранно да развали договора на основание чл. 87 вр. чл. 262, ал.2 от ЗЗД, което право е надлежно упражнено от него с отправяне на едностранно изявление в този смисъл, обективизирано в исковата молба, до ответника-изпълнител. Следователно договора за изработка от 25.02.2022 г. е развален с факта на приемане на изявлението на ищеца от ответника (получаване на преписа от исковата молба на 31.01.2023г.) и в този смисъл ефекта на развалянето е постигнат.

Съдът намира за неоснователен довода на ответника, че ищецът не е имал право да развали договора, а е следвало да му даде срок за изпълнението му, съгласно чл.87, ал.1 ЗЗД. Разпоредбата на чл. 87 от ЗЗД, намираща се в общата част на ЗЗД, урежда общите правила относно разваляне на двустранните договори, които са приложими, когато в особената част на ЗЗД не са уредени особени правила за различните договори и когато страните не са уговорили друг начин за развалянето. По отношение на развалянето на договора за изработка има специална норма - чл. 262, ал. 2 от ЗЗД, която не предвижда даване на подходящ срок за изпълнение и която изключва приложението на нормата на чл. 87, ал. 1, изр. 1 от ЗЗД. В решение № 132 от 28.01.2015 г. по т. д. № 1846/2013 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, е разяснено, че онези договорни отношения, които се изпълняват в определен времеви интервал, а не едновременно със сключване на сделката, винаги съдържат и уговорки за срок, т. е. при тях законът въздига срока в съществен елемент от съдържанието (предмета) на сделката и съответно неспазването на срока за изпълнение само по себе си поражда право на разваляне, което се упражнява

без да се предоставя допълнителен срок за изпълнение – така решение № 175 от 31.01.2019 г. по гр. д. № 3115/2017 г., III Г. О. на ВКС. В Решение № 37 от 22.03.2011г. на ВКС по гр.д. № 920/2009г., IV г.о., ГК, постановено по реда на чл.290 от ГПК, е прието, че чл.262, ал.2 ЗЗД урежда особено правило за разваляне на договора за изработка, което може да бъде реализирано без предизвестие от възложителя, ако стане ясно, че изпълнителят няма да може да изпълни работата в срок, или по уговорения, или по надлежен начин.

И наистина, в хипотезата на разваляне поради явна невъзможност да бъде престриано в уговорения срок, предоставянето на допълнителен срок за изпълнение е безпредметно – задължението на длъжника е възникнало като срочно, срокът е елемент от съдържанието на правоотношението и съответно спазването му е от съществен интерес за кредитора, съответно при очевидната невъзможност този срок да бъде спазен, законът предоставя възможност на неудовлетворения кредитор да се освободи от правната връзка, която няма да удовлетвори позитивния му интерес, който го е мотивирал да встъпи в договора. За възложителя интересът е да получи овеществения продукт от възложената работа в определения (уговорения) срок, а не принципно в неопределен (или определяем по волята на длъжника) бъдещ момент. При явна невъзможност длъжникът да изпълни в срока, който страните са определили по взаимно съгласие, в полза на кредитора законът урежда потестативното право да прекрати правната връзка, съответно предоставянето на допълнителен срок за изпълнение е напълно излишно и би означавало в резултат на длъжниковото неизпълнение да се достигне до изменение на съществен елемент от договора, което не може да е целта на разпоредбата.

От приетото за доказано по делото следва, че към 29.12.2022 г., когато е депозирана исковата молба в съда, с която е направено изявлението за разваляне на договора от 25.02.2022 г., закъснението в изпълнението е повече от три месеца, като от 04.11.2022г. изпълнителят е прекратил изпълнението на СМР на обекта на възложителя. Предвид изтичането към настоящия момент на предвидения договорен срок за изпълнение безпредметно е изследването на въпроса дали изпълнителят ще може да изпълни в срок работата (арг. от чл.262, ал.2 ЗЗД). С оглед нивото на изпълнение на договорните задължения на ответника към датата на изявлението за разваляне на договора, се обосновава извод, че ответникът като изпълнител вече не е в състояние да изпълни възложената работа в срок. За възложителя не е било необходимо да

дава допълнителна възможност за изпълнение на забавените СМР и с оглед забавата може да се приеме, че изпълнението от конкретния ответник вече е станало безполезно за възложителя, аргумент в която насока е и обстоятелството, че извършването на останалите СМР на обекта продължава от друг строител (виж. показанията на свидетеля М. К.). Наред с изложеното, следва да се изтъкне, че заявената от ответника-изпълнител в отговора на исковата молба готовност за довършване на строежа е поставена под условие – това да стане при нови по-високи цени от договорените с договора от 25.02.2022г. и КСС към него, т.е. при условия, различни от договорените, с които ищецът-възложител не е съгласен, поради което даването на какъвто и да е срок е излишно.

Неизпълнението на възложената работа от изпълнителя в уговорения срок поражда в полза на възложителя освен правото да развали договора за изработка и правото да иска връщане на заплатеното от него възнаграждение, поради отпадане на основанието за даването му, на основание чл. 55, ал. 1, предл. трето вр. с чл.88 от ЗЗД.

Развалянето на договора по правило има обратно действие, освен при договорите за продължително или периодично изпълнение - чл. 88, ал. 1, изр. 1 ЗЗД, какъвто процесният договор не е. В решение № 147 от 31.10.2019 г. по т. д. № 50178/2016 г., Г. К., I Г. О. на ВКС е разяснено, че задължения с продължително изпълнение са тези, при които длъжникът трябва непрекъснато в течение на определено време да извършва или да не извършва определени еднакви по същество действия - продължително да прави или да не прави нещо. Договорът, сключен между страните е договор за изработка и може да бъде определен като такъв за продължително или периодично изпълнение само ако страната, дължаща характерната престация – изпълнителят, е поел задължението да извършва една и съща по вид дейност през целия срок на договора (напр. при уговорена престация за охраняване на определен обект). В настоящия случай обаче нито една от страните по процесния договор не е поела задължение за извършване на подобни престации – изпълнителят дължи извършването на определени и различни по естеството си фактически действия, които имат съответната технологична последователност и всички тези действия само в своята съвкупност пораждат дължимия резултат – изградена жилищна сграда на груб строеж. Възложените дейности са различни по естеството си и не представляват задължение за

непрекъснато извършване на една и съща дейност за целия срок на договора. Договорът за изработка е с целен резултат и фактът, че има срок за изпълнение на строително-монтажните работи, не го прави договор за продължително или периодично изпълнение. Също така в случая клаузата на чл.4 от договора за плащане на възнаграждението на части е ирелевантна за характеристиката на процесния договор за изработка не само като такъв за продължително, но също и като сделка за периодично изпълнение. По тези причини договорът не е за периодично или продължително изпълнение и затова с упражняване на потестативното право на ищеца по чл. 87 ЗЗД се заличават с обратна сила, към момента на сключване на договора, всички породени от него права и задължения, включително за страната извършила престация по него (заплатила уговореното възнаграждение), възниква правото за нейното връщане – в този смисъл решение № 102 от 23.07.2015 г. по т. д. № 1680/2014 г., Т. К., II Т. О. на ВКС.

В случая ищецът е престира по договора възнаграждение в общ размер 86 447, 67 лева, като ответникът му е възстановил сумата 50 000 лева и е задържал сумата 36 447, 67 лева. С развалянето на договора с обратно действие е отпаднало правното основание тази получена от изпълнителя престация да бъде задържана. Тя подлежи на връщане в пълния размер.

Следва да се посочи, че за тези последици е без значение каква част от заплатеното от възложителя касае качествено изпълнени СМР, тъй като по делото не се твърди и липсват доказателства възложителят да е приел изпълнените от изпълнителя СМР и същите да го ползват (както бе посочено по-горе за изпълнените СМР няма надлежно съставени актове за приемането им, а няма и твърдения от възложителя да ги е приел). Поради това и с оглед установеното, че невъзможността работата по договора да бъде извършена в уговорения срок е по причина поведението на изпълнителя, не може да се направи извод, че е налице право на последния да получи възнаграждение за изработеното, дори и за непълно изпълнение. За вложеното в качествено изпълненото строителство, ответникът има право на обезщетение по реда на чл. 59, ал. 1 ЗЗД, но такава претенция не е предмет на спора. За предявения иск по чл.55, ал.1, предл. трето ЗЗД е от значение, че договорът е развален с обратно действие и всичко престирано по същия подлежи на връщане, тъй като вече не съществува правно основание за задържане на получената в рамките на договора престация.

Предвид гореизложеното, предявеният осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД, във вр. с чл.262, ал.2 и чл. 87, ал. 2 ЗЗД се явява основателен и следва да бъде уважен до размер 36 447, 67 лева, като за разликата над тази сума до общо претендирания размер от 50 000 лева искът подлежи на отхвърляне като неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода на делото всяка от страните има право на разноски.

От направените по делото разноски за държавна такса 2000,00 лв., депозит за вещо лице 300,00 лева и адвокатско възнаграждение 2850,00 лева, съгласно списъка по чл.80 ГПК, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът дължи на ищеца по съразмерност разноски в размер 3754,11 лева.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ответникът също има право на направените разноски съразмерно с отхвърлената част от иска.

Преди изчисляване на разноските, които ищецът дължи на ответника по делото, съдът следва да се произнесе по направеното от ищцовата страна в съдебното заседание възражение по чл.78, ал.5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ответника.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал.5 ГПК, е възможно адвокатският хонорар да бъде намален от съда по искане на насрещната страна, поради прекомерност, когато размерът му не отговаря на фактическата и правна сложност на делото, и то до размера, посочен в Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ответника е в размер 5000,00 лв., видно представения на л.29 по делото договор за правна защита и съдействие, а съгласно чл. 7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004г. при заведен иск за сумата 50 000,00 лв., минималното адвокатско възнаграждение би следвало да бъде 4650, 00 лв. Следователно платеният от ответника адвокатски хонорар е с 350, 00 лева над горепосочения минимум. Посочената наредба обаче определя само минималните размери на адвокатските възнаграждения за съответния вид помощ. Размерът на възнаграждението за оказваната от адвоката правна помощ се определя по свободно договаряне между адвоката и клиента и трябва да бъде справедлив и обоснован (чл. 1 от Наредбата и чл.36, ал.2 от ЗА). В настоящия случай съдът счита, че определеният с договора между ответника и адвоката му размер на адвокатското възнаграждение

действително е прекомерен и не съответства на фактическата и правна сложност на настоящия казус - по делото са проведени две открити съдебни заседания, като отлагането му е било необходимо, за да се даде възможност на вещото лице да изготви заключение по назначената експертиза, поискана от страните, изслушано е заключение и свидетелски показания, като събраните писмени доказателства не са с голям обем. По казуса има непротиворечива практика на съдилищата. Следователно и делото следва да бъде прието за такова, което не е от голяма фактическа и правна сложност, поради което адвокатското възнаграждение на пълномощника на ответника следва да бъде намалено до минимума от 4650, 00 лв.

Ответникът е направил също разноски за възнаграждение на вещото лице по назначената съдебна експертиза 500, 00 лв., съгласно списъка по чл.80 ГПК, както и разноски за адвокатско възнаграждение по обезпечителното производство по в.ч.гр.д. № 14/2023г. на ОС-Враца 400, 00 лева, поради което на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, ищецът му дължи направените по делото разноски по съразмерност в размер 135, 52 лв. за възнаграждение на вещото лице, 108, 42 лева адвокатско възнаграждение по обезпечителното производство и 1260, 37 лв. адвокатско възнаграждение по исковото производство, или общо 1504, 31 лева.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД, във вр. с чл.262, ал.2 и чл. 87, ал. 2 ЗЗД, "Стройком-55" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя Н. Х. Н., ДА ЗАПЛАТИ К. И. Х., ЕГН ***** с адрес ***, сумата 36 447, 67 лева, представляваща възнаграждение, получено на отпаднало основание – развален договор от 25.02.2022 г. за СМР на обект „Направа на жилищна сграда на груб строеж“ в недвижим имот, негова собственост, находящ се в ***, както и сумата 3754,11 лева разноски по делото по съразмерност, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над тази сума до претендираната сума от 50 000, 00 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК К. И. Х., ЕГН ***** с адрес ***, ДА ЗАПЛАТИ на "Стройком-55" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя Н. Х. Н., сумата

1504, 31 лева, представляваща деловодни разноси по съразмерност.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд - София в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____